

INGEZONDEN.

ONDERZOEK JONGENSOVERSCHOT.

Zooals SANDERS op bldz. 93 vlg. in dit *Tijdschrift* van 5 Juli 1924 terecht opmerkt, is het vraagstuk van het jongensoverschot bij de geboorte nog steeds niet opgelost. Een uitvoerige studie van TSCHUPROW in de geschriften van het Internationaal Statistisch Instituut (1913) leerde, dat het bij levenloos geboren en groter is dan bij levend geboren en bij onvoldragen vruchten nog veel groter, dat hier het aantal mannelijke zelfs tot het dubbele van dat der vrouwelijke kan stijgen.

Het zou bijzonder belangwekkend zijn over dit laatste punt voor ons land meer gegevens te verkrijgen en om te beginnen heb ik aan de hoofden der Vrouwenkliniek en der Vroedvrouwenschool hier ter stede gevraagd aanteekening te houden van leeftijd en geslacht der in die inrichtingen geboren onvoldragen vruchten.

Maar dit geeft nog slechts een klein materiaal. Ik veroorloof mij daarom hierbij tot alle geneeskundigen in ons land het verzoek te richten, bij elke miskraam, welke hun bekend wordt, aanteekening te willen houden van leeftijd en geslacht der vrucht, voor zoover die vast te stellen zijn. Hun, die hiertoe bereid zijn, verzoek ik mij wel hun naam en adres te willen opgeven. Ik zend hun dan telken jare een kaart, waarop zij die aanteekeningen kunnen plaatsen en die dan na afloop van het jaar ingevuld aan mij kan worden teruggezonden. Het spreekt van zelf, dat de uitkomsten van het onderzoek te zijner tijd worden gepubliceerd en ter kennis van de medewerkers worden gebracht.

Amsterdam,
September 1924.

J. H. VAN ZANTEN,
*directeur van het Bureau van
Statistiek der gemeente Amsterdam.*

EEN OORDEEL OVER EEN LOURDESGEVAL.

De mededeeling onder bovenstaand opschrift, voorkomende in het nummer van 13 September, geeft mij aanleiding tot een toelichting, omdat ik de eenige Nederlandsche arts ben, die het eerste onderzoek van het verbeterd ziektegeval, hier bedoeld, persoonlijk heb medegemaakt.

ANN(IE) WHITEHEAD, 25 jaar, keukenmeid te Nottingham, kwam Zondag 25 Mei j.l. te Lourdes. Op 6 Februari 1923 had zij zich per ongeluk met een mes in haar rechter hand gestoken. Volgens de schriftelijke geneeskundige getuigenissen had zich een phlegmone van hand en arm ontwikkeld, waarin viermaal gesneden was. „Vier zweren waren ontstaan, tusschen de laterale epiphysen der middenhandsbeenderen.” (Ik vertaal hier letterlijk). Deze zweren etterden sinds vele maanden voortdurend en ook op Donderdagmorgen 29 Mei. Een collega bevestigde mij dit laatste door zijn persoonlijke waarneming. Later op dien dag, na de indompeling in het overigens gewone bergbronwater in de badcel of piscine, hield de etteruitvlod terstond op. Dit was nog zoo op Maandagmiddag 2 Juni toen ik haar voor het laatst zag.

In den morgen van dien Maandag 2 Juni, onderzochten de volgende artsen haar in het „Bureau der medische constatacie der genezingen te Lourdes.” Dr. A. MARCHAND, president van dat bureau, buiten praktijk, dr. RÉNÉ DELFORGE van Charleroi, jong practicus, een oudere Belgische collega, wiens naam mij ontschoten is, dr. J. J. HANZATTY, geneesheer te Huddersfield (Engeland), die den toestand van ANNIE op 2 Juni beschreef, dr. LAURENCE, Engelsch specialist, een niet-katholieke arts van grooten naam te Londen, en ondergeteekende. Tevens nog een wat wij noemen semi-arts der niet-katholieke, vrije universiteit van Brussel, die, als zijnde nog geen arts, alleen toeschouwer en luisteraar der debatten in gespannen belangstelling bleef. Eenige Spaansche artsen liepen nog af en aan, maar bleven buiten het onderzoek, daar hun Baskische pelgrimstocht andere plichten van hen eischte. De bovengenoemde collegae en de semi-arts bleven van begin tot eind, een paar uren lang, bij het onderzoek.